

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av punktskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att punktskattelagen ändras.

I punktskattelagen föreslås det bestämmelser om att skattedeklarationen i regel ska lämnas elektroniskt. I vissa fall ska den fortfarande få lämnas med en pappersblankett.

För att förtydliga och underlätta övervakningen av den skattefria resandeförseln av

alkohol föreslås det att man inför referensnivåer till ledning för bevisningen.

I punktskattelagen föreslås dessutom bestämmelser om kvittning och det föreslås att bestämmelserna om säkerheter ska göras tydligare. Dessutom föreslås vissa ändringar av mer teknisk karaktär.

Avsikten är att lagen ska träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis	3
Allmänt	3
Punktskatteförfarandet	3
Skattefri resandeförsel av alkohol	5
1.2 Bedömning av nuläget	7
E-tjänster vid punktbeskattning	7
Kvittning	7
Rätt till skatteavdrag	7
Skattefri resandeförsel av alkohol	7
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAG	9
E-tjänster	9
Säkerheter och kvittning	10
Återbetalning av punktskatt	10
Skattefri resandeförsel av alkohol	10
Undantag från kravet på säkerhet	11
Små vinproducenters leveranser till Finland	11
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	11
3.1 Ekonomiska konsekvenser	11
3.2 Konsekvenser för myndigheterna	12
3.3 Konsekvenser för företagens verksamhet	12
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	13
DETALJMOTIVERING	14
1 LAGFÖRSLAG	14
2 IKRAFTTRÄDANDE	17
LAGFÖRSLAG	18
Lag om ändring av punktskattelagen	18
BILAGA	22
PARALLELLTEXT	22
Lag om ändring av punktskattelagen	22

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge**1.1 Lagstiftning och praxis**

Allmänt

Bestämmelser om punktskatteförfarandet, verkställande av beskattningen, skattskyldighet, skattefrihet och övervakning av beskattningen finns i punktskattelagen (182/2010). Punktskattelagen tillämpas på flytande bränslen, vissa andra energiprodukter, elektricitet, alkohol och alkoholdrycker samt tobaksprodukter, i fråga om vilka punktbeskattningen har harmoniserats inom Europeiska unionen. Dessutom tillämpas punktskattelagen på vissa produkter som är skattepliktiga enligt nationella bestämmelser, såsom sötsaker, glass, läskdrycker, dryckesförpackningar och tallolja. Materiella bestämmelser om punktskattebeloppen finns i huvudsak i de respektive lagarna om punktskatt eller accis.

Punktbeskattningen bygger på territorialprincipen, som innebär att varje medlemsstat i Europeiska unionen beskattar den konsumtion av punktskattepliktiga produkter som sker på dess territorium. Punktskatter tas ut när produkter frisläpps för konsumtion från ett skatteupplag eller tas emot från en annan medlemsstat eller från ett område utanför unionen. Punktskattepliktiga är produkter som tillverkas i Finland, tas emot från andra medlemsstater eller förs in i Finland från områden utanför unionen. Punktskattepliktiga produkter får tillverkas, bearbetas, innehas eller flyttas skattefritt under ett uppskovsförfarande. Uppskovsförfarandet syftar till att underlätta varornas fria rörlighet mellan medlemsstaterna. Frisläppande för konsumtion sker när produkterna inte längre omfattas av uppskovsförfarandet. Punktbeskattningen hör till Tullens behörighet.

Punktskatteförfarandet

Den skattskyldige ska i punktskattedeklarationen gruppvis uppge mängden skattepliktiga produkter samt antalet skattefria leveranser. I fråga om skattskyldiga som behöver tillstånd av Tullen för sin verksamhet eller i

fråga om dem som är skyldiga att registrera sig som punktskatteskyldiga verkställs beskattningen i regel enligt skatteperiod, dvs. enligt en period som omfattar en kalendermånad. Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska lämna in punktskattedeklarationen senast den 18 dagen i månaden efter skatteperioden och betala punktskatten senast den 27 dagen i månaden efter skatteperioden. I fråga om andra skattskyldiga verkställs punktbeskattningen i regel för varje enskilt importparti. I sådana fall ska skattedeklaration lämnas in inom fyra vardagar och skatten betalas inom tio vardagar efter den dag då produkterna togs emot eller skyldigheten att betala skatt annars uppkom.

Det är tillsvidare inte möjligt att deklarera punktskatt elektroniskt, utan skattedeklarationen lämnas på en pappersblankett varefter uppgifterna registreras i Tullens informationssystem. Tullen fattar på basis av skattedeklarationen ett beskattningsbeslut av vilket framgår beloppet av den punktskatt som ska betalas. Beskattningsbeslutet sänds till den skattskyldige som betalar skatten i enlighet med beslutet.

Godkända upplagshavare, registrerade mottagare, registrerade avsändare och skatterepresentanter behöver för sin verksamhet tillstånd av Tullen. Tullen beviljar på ansökan tillstånd till en person som enligt vad som utretts anses vara tillförlitlig och som anses ha tillräckliga ekonomiska och funktionella förutsättningar för den verksamhet som avses i tillståndet. Innan tillstånd beviljas ska sökanden ställa en av Tullen fastställd säkerhet för betalning av punktskatterna.

Personer som sporadiskt i sin förvärvsverksamhet tar emot punktskattepliktiga produkter behöver inte något särskilt tillstånd av Tullen för denna verksamhet. De ska dock ställa en engångssäkerhet för de skatter som utgår innan produkterna avsänds till Finland, om det är fråga om beställning av harmoniserade punktskattepliktiga produkter. Detsamma gäller personer som i Finland tar emot produkter som beskattats i en annan EU-medlemsstat. För nationellt punktskattepliktiga produkter krävs ingen säkerhet.

Enligt 28 § 4 mom. i punktskattelagen fastställer Tullen säkerhetens belopp. Vid prövningen av beloppet prövas ska beaktas tillståndssökandens tillförlitlighet, verksamhetens omfattning och sökandens ekonomiska förutsättningar att svara för skatter. Tullmyndigheten kan ändra säkerhetens belopp för att ta hänsyn till förändringar i tillståndshavarens verksamhet.

Säkerheterna kan vara antingen generella säkerheter som ställs för enskilda aktörer eller koncernsäkerheter som ställs för flera bolag gemensamt. Som säkerhet används vanligtvis en generell proprieborgen utfäst av en bank eller ett försäkringsbolag. Som säkerhet godkänns även pantsättning av ett bankkonto. Om bruk av realsäkerheter ska avtalas separat med Tullen. Den minsta punktskattesäkerheten är 2 500 euro.

I punktskattelagen finns inga bestämmelser om kvittning. I 47 § finns en hänvisning till lagen om skatteuppbörd (609/2005). I paragrafen föreskrivs det att om inte något annat föreskrivs i den lagen eller med stöd av den ska i fråga om uppbörd och indrivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt i tillämpliga delar iakttagas lagen om skatteuppbörd eller vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den, varvid tullmyndigheten är den skatteuppbördsmyndighet som avses i lagen om skatteuppbörd.

Bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd har emellertid inte i praktiken tillämpats på den kvittning som Tullen verkställer, eftersom lagen om skatteuppbörd i stor utsträckning använder en annan begreppsapparat än Tullen. Lagen om skatteuppbörd har stiftats med tanke på skatteuppbörden inom Skatteförvaltningen. Enligt 1 § i lagen om skatteuppbörd tillämpas lagen på uppbörden av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande, lagen om förskottsuppbörd och mervärdesskattelagen. Enligt lagens 2 § avses med skatt i 1 § avsedda skatter och i samband med skattekvittning dessutom den debiterade källskatten, dröjsmålspåföljder i anslutning till betalning av skatt och betalningsuppskovsränta samt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland med stöd av avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden. Det är oklart hur be-

greppet "i tillämpliga delar" i punktskattelagens 47 § ska definieras.

Det finns emellertid inga juridiska hinder för ett kvittningsförfarande för fordringar hos Tullen i form av intern kvittning eller kvittning mellan myndigheter. Kvittning kan och har verkställts utifrån allmänna civilrättsliga principer. Kvittningsförfarandet är väl etablerat, och staten kan betraktas som ett rättssubjekt när det gäller kvittning. Dessutom kan det konstateras att exempelvis Tullen och Skatteförvaltningen är skattemyndigheter inom samma förvaltningsområde. De allmänna materiella förutsättningarna för sådan kvittning är att fordringarna står mot varandra, är av samma art och är indrivningsbara. Kvittningen verkställs genom ett meddelande om kvittning. I samband med detta inträder också kvittningens rättsverkan.

Tullen och Skatteförvaltningen samarbetar systematiskt för att verkställa skattekvittning. Tullen informerar Skatteförvaltningen om alla sina prestationsskyldigheter som överstiger ett visst penningbelopp. På så sätt har skattemyndigheten möjlighet att kontrollera om betalningsmottagaren har skatteskulder som möjliggör kvittning. Detta förfarande har tillämpats i flera år och gäller i synnerhet kvittning av förskottsåterbärningar mot fordringar hos Tullen. Eventuella återbetalningar kvittas mot Tullens fordran varefter kunden informeras om att återbetalningen har överförts till Tullen och att kvittning har verkställts. I det meddelande som Tullen sänder anges vilken återbetalning det rör sig om och mot vilken fordran den har använts, samt till och med vilket datum dröjsmålspåföljder har beräknats vid kvittningen. Det har även varit sedvanlig praxis vid Tullen att kvitta återbetalningar mot Tullens utestående fordringar.

I 16 § i punktskattelagen bestäms det om avdragsrätt i fråga om punktskatt som har betalats eller ska betalas. En godkänd upplagshavare har rätt att under vissa förutsättningar från punktskatten för en skatteperiod dra av den punktskatt som har betalats eller ska betalas på produkter som under skatteperioden i fråga har återförts till skatteupplaget eller som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade till följd av en oförutsedd händelse eller force majeure. I det senare fallet har också en registrerad mottagare rätt till

avdrag. Om avdrag inte kan göras till fullt belopp vid beräkningen av den punktskatt som ska betalas för skatteperioden, får den godkände upplagshavaren eller registrerade mottagaren dra av det oavdragna beloppet i deklarationerna för det innevarande årets följande skatteperioder eller för det följande kalenderårets skatteperioder. Bestämmelser om avdragsrätt av motsvarande typ finns i avfallsskattelagen (1126/2010). Enligt 8 § i den lagen får huvudmannen för avstjälningsplatsen från den skatt som ska betalas för en skatteperiod dra av den skatt som har betalats eller ska betalas för avfall som under skatteperioden förts bort från avstjälningsplatsen. Det belopp som inte dragits av får den skattskyldige dra av från skatterna för de följande skatteperioderna under året eller för skatteperioderna under det följande kalenderåret. En elnätsinnehavare och elproducent å sin sida har med stöd av 6 § i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996) rätt att i sin skattedeklaration, från den punktskatt på elström och försörjningsberedskapsavgift som hänför sig till skatteperioden, dra av punktskatt på elström och försörjningsberedskapsavgift som uppgetts och betalats utan grund. Avdraget ska göras inom tre år räknat från ingången av det år som följer på den skatteperiod då skatten uppgavs utan grund.

Skattefri resandeförsel av alkohol

Bestämmelser om villkoren för skattefri resandeförsel finns i punktskattelagens 72 §. Punktskatt uppbärs inte på produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat och som en privatperson förvärvar för eget bruk och själv transporterar till Finland. Detta innebär att en resande som anländer från en annan medlemsstat får föra med sig så stora mängder punktskattepliktiga produkter som han eller hon vill, förutsatt att de produkter som förvärvats till skattepliktigt pris i den andra medlemsstaten kommer till resandens eget bruk och han eller hon själv för in produkterna. Med eget bruk avses utöver resandens personliga bruk också dennes familjs bruk eller att produkter förs in som gåva. Överlåtelse av produkter mot vilket vederlag som helst betraktas som överlåtelse i kommersiellt syfte. Om villkoren för skatte-

frihet inte uppfylls ska en privatperson iakttä de bestämmelser som gäller beskattning och övervakning av produkter som levereras i kommersiellt syfte. Vid bedömningen av om produkter som en privatperson för med sig till Finland ska anses vara avsedda för eget bruk eller för användning i kommersiellt syfte eller i annan näringsverksamhet beaktas innehavarens kommersiella status och skäl för att inneha produkterna, den plats där produkterna finns och det använda transportsättet, dokument som hänför sig till produkterna, produkternas beskaffenhet och kvantitet samt andra därmed jämförbara relevanta omständigheter. Tullen verkställer punktbeskattningen. Den som för in punktskattepliktiga produkter i kommersiellt syfte ska använda ett förenklat ledsagardokument och underrätta Tullen om produkternas ankomst innan transporten inleds.

Punktbeskattningen harmoniserades genom rådets direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, nedan *cirkulationsdirektivet*, som har ersatts genom rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan *punktskattedirektivet*.

År 1992 när cirkulationsdirektivet utfärdades var man i rådet medveten om de problem som gällde den skattefria resandeförseln. Därför gavs medlemsstaterna möjlighet att ange referensnivåer för produkterna på så sätt att privatpersoner åläggs skyldighet att påvisa att sådana mängder produkter som de för in som överstiger referensnivåerna kommer till eget bruk. Under behandlingen av direktivet konstaterades det att det är problematiskt att göra en åtskillnad mellan sådana rättshandlingar som gäller kommersiella flyttningar och som baserar sig på destinationsmedlemsstatens beskattningsrätt och sådana rättshandlingar som gäller flyttningar som utförs av enskilda personer och som beskattas med utgångspunkt i ursprungslandets beskattningsrätt. Därför gavs medlemsstaterna i artikel 9.1 i cirkulationsdirektivet en möjlighet att i nationell lagstiftning utfärda bestämmelser om bevisning, som kan omfatta referensmängder och där det kan ingå be-

stämmelser om att införsel där referensmängderna överskrids kan betraktas som införsel av kommersiell karaktär om inte den berörda personen på ett tillfredsställande sätt visar den nationella myndigheten att införseln inte av sådan karaktär.

För närvarande finns bestämmelser om skattefri resandeförsel i artikel 32 i punktskattedirektivet. Enligt artikeln behöver en enskild person som för eget bruk förvärvar punktskattepliktiga varor inte betala punktskatt på nytt i destinationsmedlemsstaten. I artikeln räknas det upp ett antal kriterier som ska beaktas vid bedömningen av införselns karaktär. Till dessa kriterier hör innehavarens kommersiella ställning, den plats där varorna finns, det transportsätt som använts samt varornas beskaffenhet och kvantitet. I fråga om kvantiteten föreskrivs det att medlemsstaterna, enbart till ledning för bevisningen, kan fastställa referensnivåer som i fråga om alkoholdrycker ska vara minst 10 liter alkoholhaltiga drycker, 20 liter mellanprodukter, 90 liter vin varav högst 60 liter mousserande viner samt 110 liter öl. Medlemsstaterna ska följa dessa referensmängder när de använder kvantitet i bevisningssyfte.

Kvantitativa referensnivåer för alkoholdrycker och tobak enligt punktskattedirektivet tillämpas i flera medlemsstater. I Estland, Lettland, Danmark, Tyskland, Polen, Nederländerna, Ungern, Portugal, Storbritannien, Irland och Malta tillämpas de referensnivåer som anges i punktskattedirektivet. Däremot tillämpas referensnivåer för närvarande inte i Finland, Sverige eller Litauen.

Det undantag som Finland tillämpade och som gällde begränsning av resandeförseln av alkoholdrycker och tobak från de övriga medlemsstaterna löpte ut vid ingången av 2004. I regeringens proposition (RP 80/2003 rd) framfördes det då att cirkulationsdirektivet särskilt nämner mängden produkter som ett kriterium vid bedömningen av om importen är av privat eller kommersiell karaktär. I propositionen ville man emellertid fästa särskild vikt vid att det görs en totalbedömning av införselns syfte. Några referensnivåer föreslogs inte. I regeringens proposition konstaterades det att om en resande för med sig större mängder än de ovan nämnda, kan det godkännas om den resande kan visa att pro-

dukterna är för eget bruk. Produkter som förs in i kommersiellt syfte är i alla händelser skattepliktiga oavsett kvantiteten.

I tullagen (1466/1994) bestäms det om Tullens befogenheter och åtgärder. Övervakningen av punktskatten är en tullåtgärd för vars utförande Tullen får använda befogenheterna enligt tullagen. Enligt 5 § i punktskattelagen ska tullagen tillämpas i fråga om Tullens befogenheter och åtgärder.

Punktskattedirektivet förutsätter att myndigheterna har kännedom om flyttningen av punktskattepliktiga produkter och att flyttning till en annan medlemsstat av produkter som i kommersiellt syfte frisläppts för konsumtion sker med stöd av ett förenklat ledsagardokument. När det gäller punktskattepliktiga produkter som förs in i landet från en annan medlemsstat kan Tullen ingripa i importen redan vid den finska gränsen om det finns anledning att misstänka att produkterna har förts in för kommersiella ändamål. Eftersom det inte är ändamålsenligt att genom systematiska inspektioner ingripa i trafikflödena inom EU väljer Tullen kontrollobjekten på basis av förhandsinformation som fås genom en riskanalys och profilering eller ett samtal. Före den egentliga inspektionen kan Tullen alltså inledningsvis föra ett samtal där den utreder fakta som gäller importen. Om importören vid inspektionen vägrar eller är oförmögen att lägga fram utredning om att produkterna har förvärvats för eget bruk kan produkterna på basis av en övergripande, fallspecifik bedömning anses vara avsedda för försäljning.

EU:s grundfördrag förutsätter att den fria rörligheten för varor och personer mellan EU-länderna garanteras. Artikel 36 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt gör det emellertid möjligt att ställa motiverade, nationella restriktioner exempelvis av hänsyn till allmän moral, allmän ordning och allmän säkerhet. Grunderna för rättfärdigande har även utvidgats genom avgöranden av Europeiska unionens domstol. Domstolen har fastställt att restriktioner är godtagbara när de är nödvändiga för att trygga skattekontrollen. Därmed är det möjligt att ingripa i den fria rörligheten för varor och människor också inom unionen, men tröskeln för ett ingripande är i det fallet högre än vid de yttre grän-

serna, där också inspektioner i form av stickprov är möjliga.

Beskattning är till sin karaktär ett noggrant reglerat förvaltningsförfarande som syftar till att utreda behövliga faktiska omständigheter och verkställa beskattning i enlighet med lag. På beskattning tillämpas officialprincipen, som betonar myndighetens ansvar för att ett ärende blir utrett. Eftersom beskattning verkställs utifrån uppgifter som gäller den skattskyldiges specifika situation är det uppenbart att beskattningen inte kan vara effektiv om inte den skattskyldige har omfattande samarbetskyldighet. Fall som inbegriper misstanke om brott utgör undantag från samarbetskyldigheten. Skyddet mot självinkriminering ger den som är misstänkt för brott rätt att låta bli att medverka till utredningen av sin egen skuld. Tullen bör även beakta skyddet mot självinkriminering när den verkställer skattekontroll i fråga om resenärer.

I 38 § i punktskattelagen finns bestämmelser om skyldighet att lägga fram utredning. Enligt bestämmelsen ska i regel den part som har bättre förutsättningar att lägga fram utredning göra det. Den skattskyldige har bättre förutsättningar att utreda sådana fallspecifika omständigheter som gäller honom eller henne personligen. Därför har privatpersoner också hittills varit skyldiga att klarlägga användningssyftet för de alkoholdrycker de för med sig.

1.2 Bedömning av nuläget

E-tjänster vid punktbeskattning

Vid Tullen pågår just nu ett projekt för att förnya det informationssystem som används vid punktbeskattning. Avsikten är att Tullen våren 2014 ska ta i bruk ett nytt elektroniskt deklarationssystem för punktskattepliktiga produkter (VEIVI). För närvarande behandlas skattedeklarationer i stor utsträckning manuellt. I fortsättningen kan skattedeklarationer fyllas i och sändas via Tullens webbsidor. Skattedeklarationer som gäller alla slags punktskattepliktiga produkter samt olika ansökningar om återbetalning kan lämnas in via det nya systemet. Innan det elektroniska deklarationssystemet kan tas i drift behöver de

bestämmelser i punktskattelagen som gäller skattedeklaration ses över.

Kvittning

Statens revisionsverk lämnade år 2001 en särskild revisionsberättelse som gällde kvittning av skattefordringar (18/2001). I revisionsberättelsen konstateras det att statens myndigheter och inrättningar borde föredra kvittning vid indrivning av statens fordringar. Enligt revisionsverkets mening borde lagstiftningen om kvittning utvecklas så, att man på ett ändamålsenligt sätt kan sörja för statens totala intresse. Dessutom borde man enligt revisionsverket överväga att ta in bestämmelser om kvittning i den lagstiftning som gäller Tullen. Också riksdagens biträdande justitieombudsman har i ett beslut med anledning av ett klagomålsavgörande fäst uppmärksamhet vid att punktskattelagen saknar bestämmelser om kvittning. I avgörandet för man också fram synpunkter om det problematiska med att tillämpa civilrättslig kvittning i fråga om offentligrättsliga fordringar. Ett lagstiftningsprojekt som syftar till att ta fram allmänna bestämmelser om offentligrättsliga fordringar har inletts vid justitieministeriet. Projektet pågår alltjämt. Bestämmelser om kvittning behövs både i fråga om intern kvittning vid Tullen och i fråga om kvittning mellan myndigheter.

Rätt till skatteavdrag

Eftersom avdrag inom punktbeskattningen görs på den skatt som ska betalas, kan inget avdrag göras om ingen skatt uppkommer inom den tidsfrist som gäller för avdrag. Skatt behöver exempelvis inte betalas när det ur ett skattefritt upplag endast görs skattefria flyttningar eller överläts produkter till skattefri konsumtion.

Skattefri resandeförsel av alkohol

Cirka två tredjedelar av de alkoholdrycker som förs in som resandeförsel förs in från Estland och från de fartyg som trafikerar rutten mellan Estland och Finland. Omkring en tiondel förs in från Sverige eller från de fartyg som trafikerar rutten mellan Sverige och

Finland, medan cirka en tiondel förs in från andra EU-länder och cirka en tiondel från andra länder.

I rättspraxis har införselns privata och kommersiella karaktär bedömts i en helhetsprövning, och i regel har införselns karaktär inte kunnat påvisas vid införseltillfället. Högsta förvaltningsdomstolen har exempelvis fällt ett avgörande om resandeförsel (HFD:2005:39), där den dock inte fann någon orsak att ändra förvaltningsdomstolens avgörande. Av avgörandet framgår det att införselns kommersiella karaktär bör bedömas från fall till fall, och att man vid bedömningen bör beakta särdragen i varje enskilt fall, exempelvis resenärens levnadssätt och vanor. Förvaltningsdomstolen hade i ärendet tagit ställning till skyldigheten att lägga fram bevisning och konstaterat att det när en privatperson för med sig ett anmärkningsvärt stort parti alkoholdrycker finns motiverade skäl att misstänka att dryckerna också kommer till någon annan persons behov. Detta gäller i synnerhet när personen så vitt man vet inte har någon särskild personlig orsak att skaffa en stor mängd drycker på en och samma gång. I rättspraxis har man som användning för eget personligt bruk godkänt betydligt högre referensnivåer än vad som anges i punktskattedirektivet, i vissa fall rentav hundratals liter alkoholdrycker per person. Sådana mängder är betydligt större än den genomsnittliga alkoholkonsumtionen per invånare per år. År 2012 var den totala alkoholkonsumtionen per invånare 9,6 liter räknat i 100-procentig alkohol. Omvandlad till alkoholdrycker skulle den totala konsumtionen uppgå till ca 25 liter starka drycker eller 80 liter 12-procentigt vin eller 204 liter öl.

År 2013 skedde en exceptionellt stor förändring i alkoholskattebasen, när skattebasen minskade med ca 4,1 procent. En orsak till att skattebasen har minskat är den ökade resandeförseln. Resandeförseln följs upp genom en uppföljningsstudie om resandeförseln som genomförs av TNS-Gallup på uppdrag av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (Valvira), Institutet för hälsa och välfärd (THL), Alko och finansministeriet. Undersökningen har genomförts kontinuerligt sedan år 2004. Uppgifter samlas in varje vecka genom telefoninter-

vjuer med 500 slumpmässigt utvalda, 15 år fyllda finländare.

År 2013 förde resande in sammanlagt 75,3 liter alkoholdrycker från utlandet. Mängden alkoholdrycker omvandlade till 100-procentig alkohol som finländare förde in från utlandet ökade med 15,4 procent år 2013. Under granskningsperioden ökade resandeförseln av svaga viner med närmare 10 procent medan resandeförseln av samtliga bryggeriprodukter ökade med ca 17 procent och införseln av starka alkoholdrycker med ca 16 procent. Resandeförseln av öl ökade med 11 procent. Närmare 80 procent av införda bryggeriprodukter och något över 60 procent av införda viner och starka drycker förs in från Estland eller inhandlas i Estlandsbåtens butik på hemresan. Det är också värt att notera att en betydande andel av alla resande inte för in några alkoholdrycker alls.

Man kan observera att importens karaktär har förändrats från att vara hemkomstgåvor till att utgöra anskaffning av varor. Enligt den undersökning som gäller resandeförseln har andelen resande som för med sig alkohol minskat från 63 procent av det totala antalet resenärer till cirka 50 procent av det totala antalet resenärer sedan år 2005. Samtidigt har emellertid den genomsnittliga mängden alkohol som resande för in på återresan ökat. Att importen har fått en annan karaktär återspeglas också i att 16 procent av återvändande resenärer år 2013 reste med personbil eller paketbil. De bilburna resenärerna stod för cirka 32 procent av den totala alkoholförseln. Dessutom angav något under fem procent av de bilburna resenärerna att de fört in mer än 100 liter alkoholdrycker.

Denna utveckling, där skattefri resandeförsel ersätter beskattad alkohol, är oroväckande. Därför behöver lagstiftningen göras tydligare och tillsynsmyndigheten ges bättre förutsättningar att utreda ändamålet med införseln. I punktskattedirektivet ges medlemsstaterna möjlighet att föreskriva om referensmängder för införda produkter i syfte att klarlägga huruvida det rör sig om kommersiellt innehav. Införandet av referensnivåer kunde underlätta och förtydliga tillsynen.

I tabellen nedan jämförs prisnivån för alkoholdrycker i Finland och i EU-medlemsstaterna i närområdet år 2012 i för-

hållande till medelvärde inom EU. Jämförelsen baserar sig på Eurostats prisnivåindex för alkoholdrycker. Alkoholdrycker är dyrare i de nordiska länderna än i det övriga Europa. I Estland ligger prisnivån för alkoholdrycker på europeisk medelnivå.

Eurostat: Alkoholdrycker, prisnivåindex för år 2012, EU27=100	
Finland	175
Sverige	161
Danmark	140
Estland	102
Polen	93
Tyskland	82

Referensnivåer kan användas och resande åläggas skyldighet att göra sannolikt att produkterna kommer till deras eget personliga bruk med stöd av punktskattedirektivet och EU-domstolens rättspraxis. EU-domstolens dom i mål C-216/11 gällde importrestriktioner i fråga om tobaksprodukter men är också tillämplig på alkoholdrycker. Om en medlemsstat väljer att sätta upp riktgivande gränser för innehav av tobaksvaror, för att avgöra när ett innehav ska anses ha kommersiella ändamål måste medlemsstaten iakttä vissa minimigränser. Enligt generaladvokatens förslag till avgörande har medlemsstaterna ett manöverutrymme när de bedömer om en vara har det ena eller det andra ändamålet. Den bedömningen måste dock göras inom de ramar som punktskattedirektivet ställer upp. De avgränsar statens utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller att föreskriva strikta gränsvärden. Den första begränsningen är skyldigheten att beakta mer än ett kriterium för att fastställa varans ändamål. Den andra begränsningen ligger i att det angetts referensnivåer för det kvantitativa kriteriet. Medlemsstaterna får fastställa kvantitativa referensnivåer, men ”uteslutande till ledning för bevisningen”. Medlemsstaten får alltså inte hindra en skattskyldig från att lägga fram bevisning som stöder dennes version gentemot vad det lagligt fastställda kriteriet kan tänkas utvisa. För det tredje måste medlemsstaterna, om de tillämpar kvantitativa kriterier, använda sig av lägsta referensnivåer för att avgöra huruvida ändamålet är kommersiellt. Referensvärdena i denna direktivsbestämmelse

gäller för varje enskild innehavare. Uppräkningen av varuslagen och fastställandet av de kvantitativa referensvärdena innebär en fjärde begränsning. För varje kategori finns en kvantitativ minimigräns. Dessa gränser gäller för varje varuslag.

Införseln kommersiella karaktär definieras också i rådets direktiv 2007/74/EG om undantag från mervärdesskatt och punktskatt på varor som införs av resande från tredjeländer, nedan *resgodsdirektivet*.

Enligt resgodsdirektivet får en resenär föra in tillåtna mängder punktskattepliktiga produkter förutsatt att införseln anses vara av icke-kommersiell karaktär. Införseln anses vara av icke-kommersiell karaktär om den uppfyller följande villkor:

- 1) Den är av tillfällig karaktär.
- 2) Den består uteslutande av varor avsedda för resenärens personliga bruk eller hans familjs bruk eller av varor avsedda som presenter.

Dessutom måste det framgå av varornas beskaffenhet eller kvantitet att de inte införs för kommersiella syften.

Införsel från tredjeländer förutsätts vara av tillfällig karaktär. Vid bedömningen av den kommersiella karaktären av produkter som förs in från medlemsstaterna är också sådana omständigheter som hur ofta införseln sker, exempelvis regelbundet eller tillfälligt, av betydelse. Vidare kan man vid en helhetsprövning bedöma huruvida den kvantitet som resenären för med sig är sådan som den berörda privatpersonen själv kan förbruka inom ramen för normal konsumtion.

2 Målsättning och de viktigaste förslag

E-tjänster

I propositionen föreslås det att bestämmelserna om inlämnande av skattedeklaration ändras så att de bättre kan tillämpas på e-tjänster. Tullen har inlett ett arbete för att förnya systemet för punktbeskattning som ska möjliggöra införandet av e-tjänster inom punktbeskattningen. I framtiden ska skattedeklarationer kunna lämnas till Tullen elektroniskt med hjälp av en internetförbindelse. Avsikten är att också stödansökningar och

ansökningar om återbetalning av skatt ska gå att lämna elektroniskt. I ett senare skede kommer Tullens internetjänster också att utrustas med en uppladdningsfunktion som gör det lättare att mata in deklarationens uppgifter. Det betyder att deklaranter kan överföra formbunden produktinformation till webbdeklarationen från en annan fil.

Vidare ska en skattskyldig som sporadiskt beställer alkohol- eller tobaksprodukter eller flytande bränslen från en annan EU-medlemsstat få ställa och betala en förhandssäkerhet och få den registrering som krävs för skattefria flyttningar att träda i kraft elektroniskt utan att behöva besöka Tullens kontor. De elektroniska förfarandena syftar till att förbättra kundbetjäningen och säkerställa en effektiv uppbörd av punktskatt.

För att göra beskattningsförfarandet effektivare och säkerställa en smidig beskattning föreslås det att det ska vara obligatoriskt för skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod att lämna skattedeklarationen elektroniskt. Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod är med några smärre undantag tillstånds- eller registreringspliktiga företag som regelbundet bedriver affärsverksamhet med punktskattepliktiga produkter. Dessa företag kan antas ha goda förutsättningar att lämna en elektronisk skattedeklaration. För att säkerställa ett smidigt förfarande föreslås det emellertid att Tullen fortfarande ska få tillåta skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod att lämna in deklarationen med en pappersblankett. För andra skattskyldiga ska elektroniska skattedeklarationer inte vara obligatoriska, utan de ska såsom hittills få deklarerat med en pappersblankett. I sådana situationer där det i praktiken inte uppkommer någon punktskatt av den skattskyldiges verksamhet föreslås det att Tullen ska ha rätt att besluta att skatteperioden förlängs från den normala längden av en kalendermånad till högst ett kalenderår.

Säkerheter och kvittning

I propositionen föreslås det att grunderna för säkerhetens belopp ska göras tydligare. Vid prövningen av säkerhetens belopp ska enligt förslaget särskilt beaktas verksamhetens omfattning och lönsamhet, kundens lik-

viditet och soliditet i förhållande till dennes förmåga att uppfylla sina förpliktelser. Ovan nämnda faktorer utgör ett företags viktigaste verksamhetsbetingelser. I samband med detta ska också kundens ekonomiska historik och dess omfattning samt risken för att kunden inom den närmaste framtiden annat än tillfälligt blir insolvent beaktas. Av betydelse ska enligt förslaget vara hur långt bakåt i tiden kundens ekonomiska historik sträcker sig och hur kunden tidigare har skött sina förpliktelser.

I lagen föreslås nya bestämmelser som gäller kvittning. Bestämmelserna syftar till att klargöra det rådande rättsläget och främja kravet på lagenlighet inom förvaltningen. Avsikten är att i lagen föreskriva om villkor och hinder för kvittning.

Återbetalning av punktskatt

Punktskattelagen föreslås bli ändrad så att den skattskyldige ska ha rätt att ansöka om återbetalning som motsvarar beloppet av en skatt som blivit oavdragen. Rätten till återbetalning ska enligt förslaget vara motiverad på samma grunder som rätten till avdrag, dvs. när produkter inte har konsumerats eller när den skattskyldige grundlöst har betalat för mycket skatt. Det rör sig om en ändring av teknisk natur som syftar till att förhindra att den skattskyldiges verksamhet på grund av sin karaktär de facto utgör hinder för den skattskyldiges lagstadgade rätt till återbetalning.

Skattefri resandeförsel av alkohol

I propositionen föreslås det att man inför kvantitativa referensnivåer för alkoholdrycker för att underlätta skattekontrollen och göra den mer förutsägbar samt för att stävja den illegala resandeförseln. Resandeförseln har börjat stå för en betydande del av alkoholkonsumtionen. Därför behöver den resandes skyldighet att lägga fram utredning i samband med införseln förtydligas. Referensnivåer underlättar Tullens övervakningsarbete och förtydligar det genom att den resande åläggs att lägga fram utredning och bevisning i fråga om de införda produkternas användningssyfte till den del som kvantiteterna

överstiger referensnivåerna. Att den resande åläggs utredningsskyldighet är också motiverat genom att denne har de bästa förutsättningarna att lägga fram en utredning om den egna införselns syfte. Dessutom skulle referensnivåerna öka förutsägbarheten i myndigheternas verksamhet ur resenärernas synvinkel.

Referensmängder för alkoholdrycker enligt punktskattedirektivet föreslås bli införda för att ålägga den resande skyldighet att lägga fram bevisning och utredning. Om en privatperson för med sig alkoholdrycker i mängder som överstiger referensmängderna ska han eller hon lägga fram en utredning och göra sannolikt att alkoholdryckerna kommer till eget bruk. Kvantiteten ska emellertid utgöra endast en grund inom ramen för en helhetsprövning. Utöver den ska dessutom beaktas innehavarens kommersiella status och skäl för att inneha produkterna, den plats där produkterna finns och det använda transportsättet, dokument som hänför sig till produkterna, produkternas beskaffenhet samt andra därmed jämförbara relevanta omständigheter. I synnerhet det att importen är regelbunden ska betraktas som en med ovanstående jämförbar, relevant omständighet.

Drycker som förts in som skattefri resandeinförsel kan vid behov beskattas också efter importtillfället, om Tullen upptäcker att införseln har skett i kommersiellt syfte. Resenärens skyldighet att lägga fram utredning fortsätter även efter ankomsten till landet, och Tullen får i efterhand kontrollera en utredning över användningssyftet som den resande lagt fram vid ankomsten.

Undantag från kravet på säkerhet

Med hänvisning till bestämmelserna i punktskattedirektivet föreslås det att 55 § i punktskattelagen kompletteras med ett betydande enligt vilket det genom förordning av statsrådet ska få föreskrivas om möjligheten att med en annan medlemsstat avstå från säkerhet i samband med punktbeskattning, när energiprodukter flyttas sjövägen mellan Finland och en annan medlemsstat. Villkoret är att det i den andra medlemsstaten har bestämts eller föreskrivits om en liknande möjlighet att avstå från säkerhet i förhållande

till Finland. Avsikten är att genom förordning av statsrådet utfärda bestämmelser om vilka medlemsstater förfarandet ska gälla. Möjligheten att avstå från säkerhet baserar sig på artikel 18 i punktskattedirektivet, vars 4 punkt inte hittills har tagits in i punktskattelagen.

Små vinproducenters leveranser till Finland

Med hänvisning till bestämmelserna i punktskattedirektivet föreslås punktskattelagen bli kompletterad genom en bestämmelse om att små vinproducenter ska få leverera produkter till Finland genom att använda ett elektroniskt administrativt dokument. I stället föreslås i lagen en ny bestämmelse som tillåter små vinproducenter att i stället för ett elektroniskt administrativt dokument använda det följedokument för transport av vinprodukter som avses i kommissionens förordning (EG) nr 884/2001.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Införandet av referensnivåer och skyldighet för resenärer att lägga fram utredning kommer att ge Tullen, som övervakar resandeinförseln, ökade möjligheter att klarlägga användningssyftet för de drycker som förs in. I sista hand kan Tullen beskatta införda alkoholdrycker om det inom ramen för en helhetsprövning inte har gjorts sannolikt att produkterna kommer till privatpersonens eget bruk. Genom referensnivåer för resandeinförseln och ökad övervakning vill man minska den illegala resandeinförseln och trygga intäkterna av alkoholskatt. Det är emellertid mycket svårt att bedöma hur de föreslagna ändringarna kommer att påverka skatteintäkterna.

Införandet av kvantitativa referensnivåer för alkoholdrycker förutsätter för tillämpningen av bestämmelserna att resenärer som kommer till Finland från Estland övervakas. En utmaning med tanke på övervakningen av resandetrafiken från Estland är den ytterst tätå båtrafiken. På sommaren anlöper 17 passagerarfartyg och på vintern 11 passa-

gerarfartyg Finland varje dag. Den ankommande trafiken fördelas dessutom på fyra områden.

En mer heltäckande tullkontroll och intensivare övervakning av resenärerna förutsätter att Tullen tilldelas ytterligare resurser. En mer heltäckande tullkontroll och intensivare övervakning av resenärerna förutsätter att Tullen tilldelas ytterligare resurser. I ramarna för statsfinanserna 2015—2018 beviljades Tullen för detta ändamål 0,3 miljoner euro för år 2015 och 0,35 miljoner euro per år för åren 2016-2018.

Samtidigt bedöms emellertid de elektroniska deklarationerna minska Tullens arbetsuppgifter i någon mån på det sätt som beskrivs i avsnitt 3.2.

I beskattningspraxis händer det endast i enstaka fall att skatt förblir oavdragen när tidsfristen för avdrag har löpt ut. Ändringarna i avdragsrätten bedöms därför ha endast ringa ekonomiska konsekvenser och konsekvenser för myndigheternas verksamhet. För att inte det i administrativt hänseende tyngre återbetalningsförfarandet ska användas för att ersätta avdragsförfarandet ska den skattskyldige enligt förslaget få ansöka om återbetalning först när avdragsrätten har löpt ut. Först då kan man konstatera att ingen skatt har uppkommit inom den tidsfrist som föreskrivits för avdragsrätten.

3.2 Konsekvenser för myndigheterna

Den obligatoriska elektroniska skattedeklarationen för skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod kommer klart att försnabba verkställandet av beskattningen och minska mängden rutinmässigt registreringsarbete och den övriga behandlingen av anmälningar vid Tullen. Även om ambitionen är att merparten av punktskattedeklarationerna i framtiden ska behandlas med automatik kommer Tullen fortfarande att svara för en del av skatteberedningen. Exempelvis skattedekclarationer som lämnas in för sent kommer inte att behandlas med automatik utan de kommer att överföras till en skatteberedare för sanktionsprövning. Man bedömer att omkring 80 procent av dem som deklarerar kommer att lämna skattedeklarationen elektroniskt inom två år från det att e-tjänsterna införs.

Detta beräknas minska antalet årsverken som för närvarande används för registreringsarbete med ca 75 procent.

De bestämmelser om kvittning som föreslås i punktskattelagen kommer att bringa klarhet i rättsläget och fastställa tydliga grunder för myndigheten att verkställa kvittning.

Införandet av referensnivåer för resandeinförseln kommer att underlätta och förtydliga skattekontrollen. Samtidigt kommer emellertid arbetsmängden att öka inom övervakningen, vilket medför kostnader för Tullen.

3.3 Konsekvenser för företagens verksamhet

Inlämnandet av elektroniska deklarationer kommer att minska det rutinmässiga arbetet med att sända och ta emot deklarationer i företagen. I praktiken kommer också tidsfristen för inlämnandet av den elektroniska deklarationen att bli längre jämfört med när skattedeklarationen sänds i pappersform per post, eftersom deklarationen i vilket fall som helst ska lämnas till Tullen senast den föreskrivna dagen. Den obligatoriska elektroniska skattedeklarationen i fråga om skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod kommer inte i nämnvärd grad att öka företagens administrativa börda, eftersom datainnehållet i den elektroniska skattedeklarationen huvudsakligen motsvarar informationen på pappersblanketten. Den elektroniska deklarationen kommer inte heller att direkt förutsätta att företagen inför nya informationssystem, eftersom deklareringen sker via Tullens internet-tjänst. Att skatteperioden genom Tullens beslut förlängs till högst ett kalenderår gör att man kan lätta skattedeklarationsbördan för sådana företag där den punktskattepliktiga verksamheten i praktiken är sådan att ingen skatt behöver betalas.

De referensnivåer för resandeinförsel av alkoholdrycker som föreslås i propositionen påverkar privatpersoner som för in alkoholdrycker och endast indirekt företag. Införandet av referensnivåer och en effektivare tillsyn påverkar företagen inom branschen positivt, om den illegala införseln därmed minskar och ersätts med laglig inhemsk försäljning.

Det att man avstår från säkerhet när energiprodukter flyttas sjövägen påverkar endast de företag som sänder dessa produkter från Finland. Säkerheterna föranleder de företag som sänder sådana produkter kostnader framför allt om företaget använder leveransspecifika säkerheter. I praktiken används dock inte leveransspecifika säkerheter i Finland, utan riskerna täcks med fasta säkerheter, varför förslaget inte i någon större utsträckning påverkar de säkerheter som företagen lämnar.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Tullen.

Utlåtanden lämnades av social- och hälsovårdsministeriet, justitieministeriet, miljöministeriet, arbets- och näringsministeriet, Ålands landskapsregering, Högsta förvaltningsdomstolen, Helsingfors förvaltningsdomstol, Riksdagens justitieombudsman, Tullen, Skatteförvaltningen, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården Valvira, Institutet för hälsa och välfärd, Finlands näringsliv EK rf, Akava rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf, Livsmedelsindustriförbundet rf, Finlands Alkoholdryckhandel rf, Turism- och Restaurangförbundet rf, Bryggeri- och läskedrycksindustriförbundet rf, Småbryggeriförbundet rf, Tupakkateollisuusliitto ry, Alko Ab, Oljebranschens Centralförbund rf, Skogsindustrin rf, Teknologiindustrin rf, Kaivannaisteollisuus ry, Kemiindustrin rf, Miljöindustrin och -tjänster YTP rf, Ekokem Oy Ab, Infra rf, Linja-autoliitto ry, Finlands Dagligvaruhandel rf, Centralhandelskammaren, Företagarna i Finland rf, Skattebetalarnas Centralförbund rf, och Förebyggande rusmedelsarbete EHYT rf.

Propositionen har också behandlats i delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning (Kuthanek) vid dess möte den 20 februari 2014, vid vilket tillfälle Finlands Kommunförbund gav sitt utlåtande i ärendet.

I utlåtandena understödde man allmänt taget förslaget om att övergå till elektroniska

punktskattedeklarationer, men deklarerandet i den form som föreslogs i propositionen, dvs. med hjälp av en internetförbindelse, ansågs i flera utlåtanden vara otillräckligt. I utlåtandena konstateras det att risken för felaktiga registreringar kan öka om det elektroniska deklarerandet innebär att företagen blir tvungna att föra över uppgifter till Tullens elektroniska blankett manuellt. I det fallet kommer man sannolikt att föredra alternativet att deklarerera på en pappersblankett framom att deklarerera elektroniskt, och då förverkligas inte reformens syfte. Det i propositionen föreslagna elektroniska deklarerandet kommer i framtiden att utvecklas så att företagen i ett senare skede även ska kunna ladda upp uppgifter i Tullens informationssystem direkt via sina egna system.

Nästan alla remissinstanser ansåg att införandet av kvantitativa referensnivåer för alkoholdrycker kan understödjas. De ansåg dessutom att de föreslagna referensnivåerna kommer att behöva övervakas för att minska den illegala importen och att tillräckliga resurser bör reserveras för övervakningen. I utlåtandena behandlades frågan om den bevisning en resande ska lägga fram för att visa att de produkter som han eller hon för in kommer till eget bruk. Riksdagens justitieombudsman framförde i sitt utlåtande att man även om det kan anses vara befogat att tillämpa en delad bevisbörda inte kan kräva att en resande lägger fram full bevisning om användningen. Därför har den föreslagna 72 § preciserats så, att en privatperson ska göra sannolikt att alkoholdryckerna kommer till hans eller hennes personliga bruk.

Remissinstanserna ansåg det vara ändamålsenligt att den skattskyldige ska ha rätt att ansöka om återbetalning som motsvarar beloppet av en skatt som blivit oavdragen, om en lagstadgad avdragsrätt inte kan göras gällande.

Efter remissrundan har sekretessbestämmelsen och förslagen till ändring av avfallsskattelagen lyfts ur propositionen för att avgas vid ett senare tillfälle. Förslagen till ändring av avfallsskattelagen kommer att avgas i samband med statens budgetproposition för 2015.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

5 §. Geografiska definitioner. Definitionen av tredjeterritorium i 2 punkten föreslås bli ändrad så att de franska utomeuropeiska departementen ersätts med en hänvisning till de franska områden som avses i artiklarna 349 och 355.1 fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Ändringen baserar sig på en ändring av rådets direktiv 2013/61/EU av den 17 december 2013 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG vad beträffar de franska yttersta randområdena, särskilt Mayotte. Direktivet trädde i kraft den 1 januari 2014.

20 a §. Anteckning om skattefrihet. I paragrafen föreslås bestämmelser om att försäljaren ska göra en anteckning om skattefri försäljning i fakturan eller ett motsvarande verifikat. En motsvarande bestämmelse fanns tidigare i förordningen om påförande av accis (1546/1994), som upphävdes i samband med att den nya punktskattelagen stiftades.

28 §. Säkerheter. I 4 mom. i paragrafen föreskrivs om grunderna för säkerhetens belopp. Syftet med säkerheten är att trygga betalningen av skatt. Tullen fastställer säkerhetens belopp och beaktar vid prövningen av beloppet tillståndssökandens tillförlitlighet, verksamhetens omfattning och övriga ekonomiska förutsättningar. Säkerhetens belopp varierar beroende på aktören och verksamheten.

Det föreslås att grunderna för säkerhetens belopp ska göras tydligare. Enligt förslaget ska man särskilt beakta verksamhetens omfattning och lönsamhet, sökandens likviditet och soliditet i förhållande till dennes förmåga att uppfylla sina förpliktelser. I samband med detta ska också sökandens ekonomiska historia och dess omfattning samt risken för att sökanden inom den närmaste framtiden annat än tillfälligt blir insolvent beaktas. Av betydelse ska enligt förslaget vara hur sökanden tidigare har skött sina förpliktelser. Denna bedömning ska i synnerhet gälla betalnings sättet. Bedömningen av de ekonomiska förutsättningarna ska alltid vara heltäckande och ska alltid beakta fallspecifika riskfaktorer.

På samma sätt som för närvarande ska Tullen ha rätt att sänka eller höja säkerhetens belopp vid förändringar i tillståndshavarens verksamhet.

31 §. Inlämnande av skattedeklaration. Paragrafen föreslås bli ändrad så att endast bestämmelserna om skyldighet att lämna in en skattedeklaration och om tidsfristerna för detta samt bestämmelserna om skattedeklarationens innehåll blir kvar i paragrafen. Avsikten är att 1 och 2 mom. ska förbli oförändrade, liksom också 4 mom. till den del som det gäller skattedeklarationens innehåll. Också 6 mom., som föreslås bli 5 mom., förblir oförändrat.

I 3 mom. föreslås en ny bestämmelse som ger Tullen möjlighet att av grundad anledning bestämma att skatteperioden för ett visst företag ska vara någon annan tidsperiod än den kalendermånad som bestäms i lagens 6 § 17 punkt. Avsikten är att skatteperioden ska få förlängas så att den är högst ett kalenderår. Genom bestämmelsen kan man i vissa situationer minska den administrativa börda som inlämnandet av skattedeklaration medför för företagen. En grundad anledning att avvika från den skatteperiod som föreskrivs i lagen kunde vara exempelvis att den skattskyldige levererar varor endast under ett uppskovsförande eller för skattefria ändamål så att punktskatt i praktiken inte behöver betalas. Avsikten är att den skattskyldige i ett sådant fall ska få deklarerat sina skattefria leveranser på en gång för en längre tidsperiod.

Punktskattelagens 46 § förutsätter emellertid att punktskatten betalas senast den 27 dagen månaden efter skatteperioden. Eftersom en förlängning av skatteperioden också skulle leda till en förlängning av betalningstiden ska en förlängning av skatteperioden inte godkännas i de situationer där skyldighet att betala punktskatt uppkommer av den skattskyldiges verksamhet. När den skattskyldiges omständigheter förändras ska Tullen på eget initiativ få återkalla förlängningen av den skattskyldiges skatteperiod.

32 §. Sätt att lämna in skattedeklaration. I paragrafen bestäms det om Tullens befogenheter att utfärda närmare föreskrifter om inlämnandet av en elektronisk skattedeklara-

tion. Det föreslås att paragrafen ändras så att den innehåller samtliga bestämmelser om sätten att lämna in skattedeklaration. Av denna orsak föreslås rubriken bli ändrad.

I 1 mom. föreslås det att skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska åläggas att lämna in skattedeklarationen elektroniskt. Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod är i punktskattelagen definierade tillståndspliktiga eller registrerade skattskyldiga som lämnar in en skattedeklaration över sin verksamhet varje månad. Det är motiverat att förutsätta att dessa regelbundet deklarerande aktörer lämnar in skattedeklarationen elektroniskt så att beskattningen kan verkställas smidigt och effektivt. Det föreslås emellertid att Tullen på begäran ska få tillåta att skattedeklarationen lämnas med en pappersblankett, om den skattskyldige har svårt att deklarerar på elektronisk väg t.ex. vid fel eller andra störningar i Tullens elektroniska system.

Paragrafens nya 2 mom. avses gälla andra skattskyldiga än sådana som deklarerar per skatteperiod. Eftersom andra skattskyldiga än sådana som deklarerar per skatteperiod i allmänhet bedriver sporadisk verksamhet, och eftersom en del av dessa skattskyldiga är privatpersoner, föreslås det att skattedeklarationen för smidighetens skull ska få lämnas antingen med en pappersblankett eller elektroniskt.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om certifiering av elektroniska skattedeklarationer och om undertecknande av en skattedeklaration som lämnas med en pappersblankett. Bestämmelser om detta finns för närvarande i 31 § 4 och 5 mom. I 4 mom. ska det enligt förslaget tas in en bestämmelse om att Tullen har rätt att utfärda närmare föreskrifter om hur de elektroniska uppgifterna ska lämnas.

47 a §. Kvittning. I den nya paragrafens 1 mom. fastställs förutsättningarna för kvittning. Den skattefordran som en återbetalning kvittas mot ska vara förfallen till betalning och fortfarande vara utestående vid tidpunkten för kvittningen.

47 b §. Hinder mot kvittning. I en ny paragraf ska hindren mot kvittning fastställas. Enligt förslaget ska kvittning inte verkställas för betalning av en preskriberad skuld. Ett annat hinder mot kvittning ska vara att ett

villkorslöst beslut om förbud mot eller avbrytande av verkställighet har meddelats med stöd av 12 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) eller 10 kap. 20 § i utsökningsbalken (705/2007). Om däremot ett förordnande om avbrott i enlighet med 10 kap. 22 § i utsökningsbalken har meddelats så att det gäller delvis, t.ex. så att i förordnandet tillåts utmätning av egendom men förbjuds försäljning eller redovisning av medlen, ska kvittning få verkställas.

Enligt 3 mom. ska varken konkurs för mottagaren av återbetalningen eller utmätning av återbetalningen hindra att kvittning verkställs. En motsvarande bestämmelse finns även i lagen om skatteuppbörd. Bestämmelser om kvittning i konkurs finns i 6 kap. i konkurslagen (120/2004). Bestämmelserna om kvittning i utsökningsbalken finns i den lagens 2 kap. 22 och 23 §. I fråga om kvittning av punktskatt ska i stället för de bestämmelserna tillämpas bestämmelserna i punktskattelagen.

47 c §. Kvittningsdag. I en ny paragraf föreslås det att kvittningsdagen för punktskatt är den dag då beslutet om återbetalning har fattats.

47 d §. Kvittningsordning. I den nya paragrafens 1 mom. föreslås det att om mottagaren av återbetalningen har flera förfallna, obetalda fordringar hos Tullen och om återbetalningen inte räcker för att betala dem alla, ska kvittningsordningen för fordringarna bestämmas enligt tullagens 30 a §. I det fall att återbetalningen inte används för kvittning av fordringar hos Tullen ska den enligt förslaget få användas för kvittning av andra myndigheters fordringar. Bestämmelser om kvittning mellan myndigheter föreslås i 2 mom. När en kvittningsgill återbetalning som den skattskyldige fått från en annan myndighet på begäran används för att kvitta en fordran hos Tullen ska bestämmelserna i 47 a—47 c § tillämpas på kvittningen.

I 3 mom. föreslås på samma sätt som i lagen om skatteuppbörd bestämmelser om att ett belopp som återbetalas får överföras för betalning av en utländsk fordran som drivs in i Finland med stöd av ett handräckningsavtal. Det kan röra sig om en fordran som drivs in i Finland med stöd av rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för in-

drivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (*indrivningsdirektivet*) eller om en fordran som drivs in med stöd av avtalet mellan de nordiska länderna om ömsesidigt bistånd i tullfrågor (FördrS 43–44/82) eller något annat bilateralt indrivningsavtal som är förpliktande för Finland. Avsikten är att de nationella fordringarna ska ha företräde framför dessa vid kvittning.

47 e §. Närmare föreskrifter om kvittning. Tullen använder olika system för olika beslut om återbetalning. Därför kan också kvittningsförfarandena i praktiken avvika från varandra. För att säkerställa en enhetlig och smidig kvittningspraxis föreslås det att Tullen bemyndigas att utfärda närmare föreskrifter om kvittningsförfarandet.

55 §. Säkerhet vid flyttning av punktskattepliktiga produkter. I paragrafen bestäms det om skyldighet att ställa säkerhet vid flyttning av punktskattepliktiga produkter under ett uppskovsförfarande. I paragrafen föreslås ett nytt 3 mom., enligt vilket det genom förordning av statsrådet kan föreskrivas om undantag från kravet på säkerhet under de förutsättningar som bestäms i punktskattedirektivet. Det ska vara möjligt att ömsesidigt avstå från säkerhet när energiprodukter flyttas sjövägen mellan Finland och en annan medlemsstat.

58 §. Avsändande av produkter via det datoriserade systemet. Enligt artikel 40 i punktskattedirektivet kan medlemsstaterna undanta små vinproducenter från kraven på tillverkning och flyttning med uppskov och från de övriga krav som avser flyttning och övervakning. När sådana små producenter genomför transaktioner inom gemenskapen ska de underrätta de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna och iaktta de krav som fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 884/2001 av den 24 april 2001 om tillämpningsföreskrifter för följedokument vid transport av vinprodukter och för register som skall föras inom vinsektorn. Med små vinproducenter avses producenter som producerar i genomsnitt mindre än 1 000 hektoliter vin per år.

I paragrafen bestäms det med stöd av punktskattedirektivet, för att möjliggöra övervakningen av överföringar av produkter

som det ännu inte har tagits ut punktskatt för, att användning av det datoriserade systemet ska vara obligatorisk vid flyttning av harmoniserade punktskattepliktiga produkter. Enligt punktskattedirektivet behöver emellertid små vinproducenter inte använda det datoriserade systemet. I syfte att ta in det undantag som gäller små vinproducenter i punktskattelagen föreslås i paragrafen bestämmelser om det förfarande som ska tillämpas på dessa produkter. Produkternas avsändare ska iaktta de krav som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 884/2001. Mottagaren ska då anmäla de mottagna vinleveranserna till Tullen med det dokument som krävs enligt förordning (EG) nr 884/2001 eller genom att hänvisa till det dokumentet. Genom paragrafändringen genomförs artikel 40 i punktskattedirektivet.

72 §. Produkter som privatpersoner för med sig. Enligt förslaget förblir 1 mom. oförändrat. I det lagrummet föreskrivs det om skattefrihet för punktskattepliktiga produkter som en privatperson för med sig. Punktskatt uppbärs inte på produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat och som en privatperson förvärvar för eget bruk och själv transporterar till Finland. I tillämpningspraxis betraktas som skattefri införsel av hemkomstgåvor sådana produkter som en person som reser som fotgängare själv transporterar med sig. När en privatperson anländer till landet i ett fordon betraktas som skattefria hemkomstgåvor sådana produkter som personen transporterat med sig i samma personbil eller buss och som personen själv har stuvat i fordonets bagageutrymme.

Paragrafens nuvarande 3 mom. föreslås i oförändrad form överföras till ett nytt 2 mom. Enligt momentet ska frågan om huruvida produkter som en privatperson för med sig till Finland ska anses vara avsedda för eget bruk eller för användning i kommersiellt syfte eller i annan näringsverksamhet bedömas inom ramen för en helhetsprövning. Vid prövningen ska man beakta innehavarens kommersiella status och skäl för att inneha produkterna, den plats där produkterna finns och det använda transportsättet, dokument som hänför sig till produkterna, produkternas beskaffenhet och kvantitet samt andra därmed jämförbara relevanta omständigheter.

Som en relevant omständighet kan beaktas exempelvis hur regelbunden och frekvent införseln är.

I 3 mom. föreslås nya bestämmelser om referensnivåer enligt punktskattedirektivet och om skyldighet för resande att lägga fram utredning och bevisning. En privatperson ska enligt förslaget få föra med sig 20 liter mellanprodukter, 90 liter vin varav högst 60 liter mousserande viner samt 110 liter öl och 10 liter andra alkoholdrycker. En privatperson som för in alkoholdrycker till Finland i mängder som överstiger referensnivån ska, för att få föra in varorna skattefritt, på begäran göra sannolikt att de införda alkoholdryckerna kommer till eget bruk och att det inte rör sig om innehav i kommersiellt syfte. Om Tullen i ett enskilt fall vid en totalbedömning anser att det rör sig om införsel i kommersiellt syfte ska punktskatt betalas på de införda alkoholdryckerna. Oberoende av mängden alkoholdrycker som förs in ska produkter emellertid alltid beskattas när det utifrån andra grunder är uppenbart att produkterna har förts in i kommersiellt syfte, dvs. för något annat än eget bruk.

För olika alkoholdrycker föreslås egna referensnivåer. De alkoholdrycker som avses i momentet definieras i lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994). Med vin avses dels vin som tillverkats av druvor och utan någon tillsats och som inte innehåller tillsatt etylalkohol, dels sådana andra drycker som tillverkats genom jäsning som inte är vin eller öl och som inte innehåller tillsatt etylalkohol samt vars alkoholhalt är högst 15 volymprocent. Sådana drycker är till exempel cider, long drink-drycker och bärvin. Produkter som har framställts genom jäsning och som inte enligt definitionerna kan vara öl, vin eller annan genom jäsning framställd dryck, är mellanprodukter. Med öl avses sådana maldrycker som hör till position 2203 i tulltariffen samt sådana blandningar av öl och alkoholfria drycker som hör

till position 2206 i tulltariffen och som innehåller mer än 0,5 volymprocent alkohol. Med andra alkoholdrycker avses bland annat etylalkoholer som hör till position 2208 i tulltariffen (starka alkoholdrycker) såsom vodka, konjak, whisky och likörer. I denna grupp ingår också andra long drink-drycker än sådana som tillverkats genom jäsning.

Det föreslås att nuvarande 2 mom. ska överföras till ett nytt 4 mom. där det föreskrivs om skattskyldighet i de fall där villkoren för skattefrihet inte uppfylls.

Paragrafens 5 och 6 mom. motsvarar den gällande lagens 4 och 5 mom.

83 §. Återbetalning och eftergift av punktskatt. I paragrafen föreslås ett nytt 6 mom. I momentet föreslås bestämmelser om att en skattskyldig, när en avdragsrätt som bestäms i 16 § i punktskattelagen eller i de materiella punktskattelagarna upphör, ska ha rätt att få en återbetalning som motsvarar den betalda skatt som blivit oavdragen. Den skattskyldige ska primärt göra avdraget på skatt som ska betalas. Endast om det efter den tidsfrist som föreskrivits för avdraget konstaterats att den skattskyldige inte under den tidsfristen hade någon skatt som skulle betalas ska den skattskyldige hos Tullen få ansöka om en återbetalning som motsvarar den skatt som blivit oavdragen. Tidsfristen för ansökan om återbetalning ska enligt förslaget vara tre år från utgången av det kalenderår under vilket rätten till avdrag uppkom. En förutsättning för återbetalning ska vara att den skattskyldige har haft rätt till avdrag men att ingen sådan skatt på vilken ett avdrag kunde ha gjorts har uppkommit under den utsatta tiden.

2 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i punktskattelagen (182/2010) 5 § 2 punkten, 28 § 4 mom., 31 och 32 §, 55 § 2 mom., 58 § 1 mom. och 72 §,
av dem 31 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 964/2012 och 32 § sådan den lyder i lag 964/2012, samt
fogas till lagen nya 20 a och 47 a—47 e § samt till 55 § ett nytt 3 mom. och till 83 § ett nytt 6 mom. som följer:

5 §

Geografiska definitioner

I denna lag avses med

2) *tredjeterritorium* Kanarieöarna, landskapet Åland, Kanalöarna, ön Helgoland, territoriet Büsingen, Ceuta, Melilla, Livigno, Campione d'Italia, de italienska delarna av Luganosjön samt de franska områden som avses i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Tullen bestämmer storleken på säkerheten. Vid prövningen av storleken på säkerheten ska tillståndssökandens tillförlitlighet, verksamhetens omfattning och lönsamhet samt sökandens soliditet, likviditet och övriga ekonomiska förutsättningar att svara för skatter beaktas. Vid prövningen ska dessutom beaktas sökandens tidigare ekonomiska verksamhet och det betalningssätt som sökanden använt samt risken för att sökanden i framtiden blir insolvent. Tullen kan ändra säkerhetens belopp om det är behövligt på grund av förändringar i tillståndshavarens verksamhet.

31 §

Inlämnande av skattedeklaration

Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska lämna in en skattedeklaration till Tullen för varje skatteperiod senast den 18 dagen i kalendermånaden efter skatteperioden.

Andra skattskyldiga än de som avses i 1 mom. ska lämna in en skattedeklaration till Tullen inom fyra vardagar efter den dag då produkterna togs emot eller skyldigheten att betala skatt i övrigt uppkom, denna dag medräknad. Som vardag betraktas inte helgfri lördag. Tidsfristen fyra vardagar för inlämnande av deklaration tillämpas inte om det vid en granskning eller på annat sätt konstateras att produkterna har förts in i landet eller tagits emot i strid med denna lags bestämmelser om beskattning och övervakning.

3 kap.

Skattefrihet

20 a §

Anteckning om skattefrihet

Om en punktskattepliktig produkt säljs skattefritt ska säljaren göra en anteckning om skattefriheten och grunden för skattefriheten enligt skatteslag i fakturan eller ett motsvarande verifikat.

28 §

Säkerheter

Tullen kan av grundad anledning ålägga en skattskyldig att lämna in en skattedeklaration vid någon annan tidpunkt än vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. eller att lämna in en skattedeklaration som är gemensam för två eller flera skatteupplag. Tullen kan av grundad anledning även bestämma att skatteperioden för en viss skattskyldig ska vara längre än vad som bestäms i 6 § 17 punkten, dock högst ett kalenderår.

Skattedeklarationen ska innehålla de uppgifter som behövs för att konstatera hur stort skatteuttaget ska vara samt uppgifter om skattefria leveranser per produktgrupp. Godkända upplagshavare ska lämna in en särskild skattedeklaration för varje skatteupplag.

Skattedeklarationen anses vara inlämnad då den har anlänt till Tullen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

32 §

Sätt att lämna in skattedeklaration

Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska lämna in skattedeklarationen elektroniskt (*elektronisk skattedeklaration*). Tullen kan godkänna att deklarationen lämnas in på en pappersblankett.

Andra skattskyldiga än de som deklarerar per skatteperiod kan lämna in skattedeklarationen på en pappersblankett som fastställts av Tullen eller elektroniskt.

En elektronisk skattedeklaration ska certifieras enligt 5 § 2 mom. i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) eller på något annat godtagbart sätt. Den skattskyldige ska underteckna en skattedeklaration som lämnas in på en pappersblankett.

Trots bestämmelserna i 1 och 3 mom. kan Tullen meddela föreskrifter om när förfarandet med elektroniska skattedeklationer börjar tillämpas, om undantag från användningen av elektroniska skattedeklationer samt om det elektroniska förfarande och de certifierings- eller identifieringsmetoder som kan

användas när elektroniska deklamationer lämnas in.

47 a §

Kvittning

Tullen kan kvitta en återbetalning som ska betalas med stöd av denna lag eller någon annan lag som gäller punktskatt mot en tullräkning, en debiterad skatt eller någon annan faktura som inte betalats inom utsatt tid och mot dröjsmålspåföljder och betalningsuppskovsränta i anslutning till den. Kvittning kan verkställas för betalning av en förfallen skuld för vilken mottagaren av återbetalningen är betalningsskyldig helt eller till en viss del eller annars ansvarar för.

Tullen ska underrätta den skattskyldige eller den som annars ansvarar för skulden om verkställd kvittning. Till kvittningsmeddelandet ska fogas anvisningar för sökande av ändring.

47 b §

Hinder för kvittning

Kvittning verkställs inte

- 1) för betalning av en preskriberad skuld,
- 2) för betalning av en skuld eller del av en skuld vars verkställighet har avbrutits eller förbjudits.

För kvittning används inte

- 1) tull, skatt eller avgift som av misstag betalats till ett för stort belopp,
- 2) återbetalning då motsvarande medel har betalats som utdelning ur den skattskyldiges konkursbo.

Konkurs för mottagaren av återbetalningen eller utmätning av återbetalningen hindrar inte att kvittning verkställs. Tullen ska omedelbart underrätta utmätningssmannen om kvittning av en fordran som finns hos utmätningssmannen för indrivning.

47 c §

Kvittningsdag

Kvittningsdag är den dag då beslutet om återbetalning fattas. Ränta på återbetalningen

samt dröjsmålspåföljder beräknas till och med kvittningsdagen.

47 d §

Kvittningsordning

Om Tullen har flera förfallna fordringar på mottagaren av återbetalningen, och om återbetalningen inte räcker för att betala dem alla, ska återbetalningen användas till betalning av fordringar i den ordning som bestäms i 30 a § i tullagen.

Om återbetalningen inte används för kvittning av Tullens fordringar på mottagaren av återbetalningen kan den användas till att betala mottagarens andra förfallna, obetalda skatter till staten, offentligrättsliga avgifter samt dröjsmålspåföljder och betalningsuppskovsränta i anslutning till dem, förutsatt att den berörda myndigheten innan återbetalningen betalas ut har begärt detta av den myndighet som beslutar om kvittningen. På motsvarande sätt kan en kvittningsskild återbetalning som den skattskyldige har hos en annan myndighet på begäran användas för betalning av Tullens fordran. På kvittningen tillämpas i det fallet bestämmelserna i 47 a—47 c §.

Om det belopp som återbetalas inte används för att betala finska myndigheters fordringar kan återbetalningen med stöd av en överenskommen om handräckning i tullfrågor med en främmande stat användas till betalning av en utländsk tull eller skatt som drivs in i Finland.

47 e §

Närmare föreskrifter om kvittning

Tullen får meddela närmare föreskrifter om kvittningsförfarandet.

55 §

Säkerhet vid flyttning av punktskattepliktiga produkter

Tullen fastställer säkerhetsbeloppet i samband med att den beviljar den godkände upp-

lagshavaren och den registrerade avsändaren tillstånd.

Genom förordning av statsrådet får det utfärdas bestämmelser om möjligheten att med en annan medlemsstat ömsesidigt avstå från den säkerhet som avses i 1 mom. när energiprodukter flyttas under ett uppskovsförfarande.

58 §

Avsändande av produkter via det datoriserade systemet

Vid flyttning av harmoniserade punktskattepliktiga produkter ska det datoriserade systemet användas. En flyttning av sådana produkter ska anses äga rum under ett uppskovsförfarande endast om produkterna åtföljs av ett elektroniskt administrativt dokument som behandlas i enlighet med 2 och 3 mom. Ett elektroniskt administrativt dokument behöver emellertid inte användas vid flyttning av produkter i ett förenklat förfarande enligt 66 § eller vid tillämpning av kraven enligt kommissionens förordning (EG) nr 884/2001 om tillämpningsföreskrifter för följedokument vid transport av vinprodukter och för register som skall föras inom vinsektorn. I det fallet ska mottagaren anmäla de mottagna vinleveranserna till Tullen med det dokument som krävs enligt nämnda förordning eller genom att hänvisa till det dokumentet.

72 §

Produkter som privatpersoner för med sig

Punktskatt uppbärs inte på produkter som frisläppts för konsumtion i en annan medlemsstat och som en privatperson förvärvar för eget bruk och själv transporterar till Finland.

Vid bedömningen av om produkter som en privatperson för med sig till Finland ska anses vara avsedda för eget bruk eller för användning i kommersiellt syfte eller i annan näringsverksamhet beaktas innehavarens kommersiella status och skäl för att inneha produkterna, den plats där produkterna finns och det använda transportsättet, dokument

som hänför sig till produkterna, produkternas beskaffenhet och kvantitet samt andra därmed jämförbara relevanta omständigheter.

Vid bedömningen enligt 2 mom. anses kvantiteterna för produkterna visa att produkterna är avsedda för användning i kommersiellt syfte, om inte privatpersonen gör sannolikt att produkterna kommer till eget bruk, när personen för med sig mer än

- 1) 20 liter mellanprodukter,
- 2) 90 liter vin varav högst 60 liter mousserande viner,
- 3) 110 liter öl,
- 4) 10 liter andra alkoholdrycker.

En privatperson som förvärvar produkter på annat sätt än enligt 1 mom. är skyldig att betala skatt på produkterna i enlighet med de grunder och kvantiteter som föreskrivs i respektive lagar om punktskatt eller accis. Privatpersonen ska dessutom iaktta de bestämmelser i denna lag som gäller beskattning och övervakning av produkter som levereras i kommersiellt syfte.

Trots det som föreskrivs ovan i denna paragraf ska en privatperson som för eget bruk för med sig motorbränsle till Finland från en annan medlemsstat betala accis och försörjningsberedskapsavgift på bränslet i enlighet med lagen om accis på flytande bränslen (1472/1994) om det är fråga om

1) motorbränsle som förs in på något annat sätt än i motorfordonets sedvanliga bränsletank,

2) motorbränsle som förs in till landet i en reservtank, då kvantiteten är större än 10 liter per motorfordon, eller

3) flytande bränsle som används för uppvärmning, och bränslet förs in på något annat sätt än i en tankbil som används i yrkesmässig näringsverksamhet.

I situationer som avses i 5 mom. ska en privatperson vid sin ankomst till Finland anmäla bränslet till Tullen för beskattning.

83 §

Återbetalning och eftergift av punktskatt

Om en avdragsrätt enligt denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis inte har kunnat göras gällande till fullt belopp inom den tid som föreskrivs för avdrag har den skattskyldige på ansökan rätt till en återbetalning som motsvarar den betalda skatt som blivit oavdragen. Ansökan om återbetalning ska göras hos Tullen inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket rätten till avdrag uppkom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 10 april 2014

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Finansminister *Jutta Urpilainen*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i punktskattelagen (182/2010) 5 § 2 punkten, 28 § 4 mom., 31 och 32 §, 55 §
2 mom., 58 § 1 mom. och 72 §,
av dem 31 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 964/2012 och 32 § sådan den lyder i lag
964/2012, samt
fogas till lagen nya 20 a och 47 a–47 e § samt till 55 § ett nytt 3 mom. och till 83 § ett nytt
6 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

5 §

Geografiska definitioner

Geografiska definitioner

I denna lag avses med

I denna lag avses med

2) *tredjeterritorium* Kanarieöarna, de franska utomeuropeiska departementen, landskapet Åland, Kanalöarna, ön Helgoland, territoriet Büsingen, Ceuta, Melilla, Livigno, Campione d'Italia och de italienska delarna av Luganosjön,

2) *tredjeterritorium* Kanarieöarna, landskapet Åland, Kanalöarna, ön Helgoland, territoriet Büsingen, Ceuta, Melilla, Livigno, Campione d'Italia, de italienska delarna av Luganosjön samt de franska områden som avses i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

3 kap.

3 kap.

Skattefrihet

Skattefrihet

20 a §

Anteckning om skattefrihet

Om en punktskattepliktig produkt säljs skattefritt ska säljaren göra en anteckning om skattefriheten och grunden för skattefriheten enligt skatteslag i fakturan eller ett motsvarande verifikat.

28 §

Säkerheter

Tullmyndigheten fastställer säkerhetens belopp. I fråga om beloppet ska beaktas tillståndssökandens tillförlitlighet, verksamhetens omfattning och sökandens ekonomiska förutsättningar att svara för skatter. Tullmyndigheten kan i syfte att beakta förändringar i tillståndshavarens verksamhet ändra säkerhetens belopp.

28 §

Säkerheter

Tullen bestämmer storleken på säkerheten. Vid prövningen av storleken på säkerheten ska tillståndssökandens tillförlitlighet, verksamhetens omfattning och lönsamhet samt sökandens soliditet, likviditet och övriga ekonomiska förutsättningar att svara för skatter beaktas. Vid prövningen ska dessutom beaktas sökandens tidigare ekonomiska verksamhet och det betalningssätt som sökanden använt samt risken för att sökanden i framtiden blir insolvent. Tullen kan ändra säkerhetens belopp om det är behövligt på grund av förändringar i tillståndshavarens verksamhet.

31 §

Inlämnande av skattedeklaration

Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska tillstålla Tullen en deklaration för varje skatteperiod senast den 18 dagen i kalendermånaden efter skatteperioden.

Andra skattskyldiga än de som avses i 1 mom. ska lämna in en skattedeklaration till Tullen inom fyra vardagar efter den dag då produkterna togs emot eller skyldigheten att betala skatt annars uppkom, denna dag medräknad. Som vardag anses inte helgfri lördag. Tidsfristen fyra vardagar för inlämnande av deklaration tillämpas inte om det vid en granskning eller på annat sätt konstateras att produkterna har förts in i landet eller tagits emot i strid med denna lags bestämmelser om beskattning och övervakning.

Tullen kan av grundad anledning ålägga en skattskyldig att lämna in en skattedeklaration vid någon annan tidpunkt än vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. eller att lämna in en skattedeklaration som är gemensam för två eller flera skatteupplag.

31 §

Inlämnande av skattedeklaration

Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska lämna in en skattedeklaration till Tullen för varje skatteperiod senast den 18 dagen i kalendermånaden efter skatteperioden.

Andra skattskyldiga än de som avses i 1 mom. ska lämna in en skattedeklaration till Tullen inom fyra vardagar efter den dag då produkterna togs emot eller skyldigheten att betala skatt i övrigt uppkom, denna dag medräknad. Som vardag betraktas inte helgfri lördag. Tidsfristen fyra vardagar för inlämnande av deklaration tillämpas inte om det vid en granskning eller på annat sätt konstateras att produkterna har förts in i landet eller tagits emot i strid med denna lags bestämmelser om beskattning och övervakning.

Tullen kan av grundad anledning ålägga en skattskyldig att lämna in en skattedeklaration vid någon annan tidpunkt än vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. eller att lämna in en skattedeklaration som är gemensam för två eller flera skatteupplag. Tullen kan av grundad anledning även bestämma att skatteperioden för en viss skattskyldig ska vara längre

Skattedeklarationen ska innehålla de uppgifter som behövs för att konstatera hur stort skatteuttaget ska vara samt uppgifter om skattefria leveranser per produktgrupp. Godkända upplagshavare ska lämna in en särskild skattedeklaration för varje skatteupplag. *Skattedeklarationen ska lämnas på en blankett som fastställts av Tullen och undertecknas av den skattskyldige.*

Skattedeklarationen kan lämnas elektroniskt (elektronisk skattedeklaration). En elektronisk skattedeklaration ska certifieras enligt 5 § 2 mom. i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) eller på något annat godtagbart sätt.

Skattedeklarationen anses vara inlämnad då den har anlänt till Tullen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

32 §

Närmare föreskrifter om inlämnande av elektronisk skattedeklaration

Tullen utfärdar närmare föreskrifter om införande av systemet med elektroniska skattedeklarationer, vilka produkter och skattskyldiga det omfattar samt med vilka elektroniska förfaranden och certifierings- eller identifieringsmetoder elektroniska skattedeklarationer kan lämnas in.

än vad som bestäms i 6 § 17 punkten, dock högst ett kalenderår.

Skattedeklarationen ska innehålla de uppgifter som behövs för att konstatera hur stort skatteuttaget ska vara samt uppgifter om skattefria leveranser per produktgrupp. Godkända upplagshavare ska lämna in en särskild skattedeklaration för varje skatteupplag.

Skattedeklarationen anses vara inlämnad då den har anlänt till Tullen. Bestämmelser om ankomsttidpunkten finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

32 §

Sätt att lämna in skattedeklaration

Skattskyldiga som deklarerar per skatteperiod ska lämna in skattedeklarationen elektroniskt (elektronisk skattedeklaration). Tullen kan godkänna att deklarationen lämnas in på en pappersblankett.

Andra skattskyldiga än de som deklarerar per skatteperiod kan lämna in skattedeklarationen på en pappersblankett som fastställts av Tullen eller elektroniskt.

En elektronisk skattedeklaration ska certifieras enligt 5 § 2 mom. i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) eller på något annat godtagbart sätt. Den skattskyldige ska underteckna en skattedeklaration som lämnas in på en pappersblankett.

Trots bestämmelserna i 1 och 3 mom. kan Tullen meddela föreskrifter om när förfarandet med elektroniska skattedeklarationer börjar tillämpas, om undantag från användningen av elektroniska deklarationer samt om det elektroniska förfarande och de certifierings-

eller identifieringsmetoder som kan användas när elektroniska deklarationer lämnas in.

47 a §

Kvittning

Tullen kan kvitta en återbetalning som ska betalas med stöd av denna lag eller någon annan lag som gäller punktskatt mot en tullräkning, en debiterad skatt eller någon annan faktura som inte betalats inom utsatt tid och mot dröjsmålspåföljder och betalningsuppskovsränta i anslutning till den. Kvittning kan verkställas för betalning av en förfallen skuld för vilken mottagaren av återbetalningen är betalningsskyldig helt eller till en viss del eller annars ansvarar för.

Tullen ska underrätta den skattskyldige eller den som annars ansvarar för skulden om verkställd kvittning. Till kvittningsmeddelandet ska fogas anvisningar för sökande av ändring.

47 b §

Hinder för kvittning

Kvittning verkställs inte

*1) för betalning av en preskriberad skuld,
2) för betalning av en skuld eller del av en skuld vars verkställighet har avbrutits eller förbjudits.*

För kvittning används inte

1) tull, skatt eller avgift som av misstag betalats till ett för stort belopp,

2) återbetalning då motsvarande medel har betalats som utdelning ur den skattskyldiges konkursbo.

Konkurs för mottagaren av återbetalningen eller utmätning av återbetalningen hindrar inte att kvittning verkställs. Tullen ska omedelbart underrätta utmätningssmannen om kvittning av en fordran som finns hos utmätningssmannen för indrivning.

47 c §

Kvittningsdag

Kvittningsdag är den dag då beslutet om återbetalning fattas. Ränta på återbetalningen samt dröjsmålspåföljder beräknas till och med kvittningsdagen.

47 d §

Kvittningsordning

Om Tullen har flera förfallna fordringar på mottagaren av återbetalningen, och om återbetalningen inte räcker för att betala dem alla, ska återbetalningen användas till betalning av fordringar i den ordning som bestäms i 30 a § i tullagen.

Om återbetalningen inte används för kvittning av Tullens fordringar på mottagaren av återbetalningen kan den användas till att betala mottagarens andra förfallna, obetalda skatter till staten, offentligrättsliga avgifter samt dröjsmålspåföljder och betalningsuppskovsränta i anslutning till dem, förutsatt att den berörda myndigheten innan återbetalningen betalas ut har begärt detta av den myndighet som beslutar om kvittningen. På motsvarande sätt kan en kvittningsgill återbetalning som den skattskyldige har hos en annan myndighet på begäran användas för betalning av Tullens fordran. På kvittningen tillämpas i det fallet bestämmelserna i 47 a—47 c §.

Om det belopp som återbetalas inte används för att betala finska myndigheters fordringar kan återbetalningen med stöd av en överenskommelse om handräckning i tullfrågor med en främmande stat användas till betalning av en utländsk tull eller skatt som drivs in i Finland.

47 e §

Närmare föreskrifter om kvittning

Tullen får meddela närmare föreskrifter om kvittningsförfarandet.

55 §

Säkerhet vid flyttning av punktskattepliktiga produkter

Tullmyndigheten fastställer säkerhetsbeloppet i samband med att den beviljar den godkände upplagshavaren och den registrerade avsändaren tillstånd.

55 §

Säkerhet vid flyttning av punktskattepliktiga produkter

Tullen fastställer säkerhetsbeloppet i samband med att den beviljar den godkände upplagshavaren och den registrerade avsändaren tillstånd.

Genom förordning av statsrådet får det utfärdas bestämmelser om möjligheten att med en annan medlemsstat ömsesidigt avstå från den säkerhet som avses i 1 mom. när energiprodukter flyttas under ett uppskovsförfarande.

58 §

Avsändande av produkter via det datoriserade systemet

Vid flyttning av harmoniserade punktskattepliktiga produkter ska det datoriserade systemet användas. En flyttning av sådana produkter ska anses äga rum under ett uppskovsförfarande endast om produkterna åtföljs av ett elektroniskt administrativt dokument som behandlas i enlighet med 2 och 3 mom. Användning av ett elektroniskt administrativt dokument förutsätts emellertid inte om produkterna flyttas under ett förenklat förfarande enligt 66 §.

58 §

Avsändande av produkter via det datoriserade systemet

Vid flyttning av harmoniserade punktskattepliktiga produkter ska det datoriserade systemet användas. En flyttning av sådana produkter ska anses äga rum under ett uppskovsförfarande endast om produkterna åtföljs av ett elektroniskt administrativt dokument som behandlas i enlighet med 2 och 3 mom. Ett elektroniskt administrativt dokument behöver emellertid inte användas vid flyttning av produkter i ett förenklat förfarande enligt 66 § eller vid tillämpning av kraven enligt kommissionens förordning (EG) nr 884/2001 om tillämpningsföreskrifter för följedokument vid transport av vinprodukter och för register som skall föras inom vinsektorn. I det fallet ska mottagaren anmäla de mottagna vinleveranserna till Tullen med det dokument som krävs enligt nämnda förordning eller genom att hänvisa till det dokumentet.

72 §

Produkter som privatpersoner för med sig

Punktskatt uppbärs inte på produkter som frisläppts för konsumtion i en annan med-

72 §

Produkter som privatpersoner för med sig

Punktskatt uppbärs inte på produkter som frisläppts för konsumtion i en annan med-

lemsstat och som en privatperson förvärvar för eget bruk och själv transporterar till Finland.

En privatperson som förvärvar produkter på annat sätt än enligt 1 mom. är skyldig att betala skatt på produkterna i enlighet med de grunder och kvantiteter som föreskrivs i respektive lagar om punktskatt eller accis. Privatpersonen ska dessutom iaktta de bestämmelser i denna lag som gäller beskattning och övervakning av produkter som levereras i kommersiellt syfte.

Vid bedömningen av om produkter som en privatperson för med sig till Finland ska anses vara avsedda för eget bruk eller för användning i kommersiellt syfte eller i annan näringsverksamhet beaktas innehavarens kommersiella status och skäl för att inneha produkterna, den plats där produkterna finns och det använda transportsättet, dokument som hänför sig till produkterna, produkternas beskaffenhet och kvantitet samt andra därmed jämförbara relevanta omständigheter.

Utan hinder av vad som föreskrivs ovan i denna paragraf ska en privatperson som för eget bruk för med sig motorbränsle till Finland från en annan medlemsstat betala accis och försörjningsberedskapsavgift på bränslet i enlighet med lagen om accis på flytande bränslen (1472/1994), om det är fråga om

1) motorbränsle som förs in på något annat sätt än i motorfordonets sedvanliga bränsle-

lemsstat och som en privatperson förvärvar för eget bruk och själv transporterar till Finland.

Vid bedömningen av om produkter som en privatperson för med sig till Finland ska anses vara avsedda för eget bruk eller för användning i kommersiellt syfte eller i annan näringsverksamhet beaktas innehavarens kommersiella status och skäl för att inneha produkterna, den plats där produkterna finns och det använda transportsättet, dokument som hänför sig till produkterna, produkternas beskaffenhet och kvantitet samt andra därmed jämförbara relevanta omständigheter.

Vid bedömningen enligt 2 mom. anses kvantiteterna för produkterna visa att produkterna är avsedda för användning i kommersiellt syfte, om inte privatpersonen gör sannolikt att produkterna kommer till eget bruk, när personen för med sig mer än

- 1) 20 liter mellanprodukter,*
- 2) 90 liter vin varav högst 60 liter mousserande viner,*
- 3) 110 liter öl,*
- 4) 10 liter andra alkoholdrycker.*

En privatperson som förvärvar produkter på annat sätt än enligt 1 mom. är skyldig att betala skatt på produkterna i enlighet med de grunder och kvantiteter som föreskrivs i respektive lagar om punktskatt eller accis. Privatpersonen ska dessutom iaktta de bestämmelser i denna lag som gäller beskattning och övervakning av produkter som levereras i kommersiellt syfte.

Trots det som föreskrivs ovan i denna paragraf ska en privatperson som för eget bruk för med sig motorbränsle till Finland från en annan medlemsstat betala accis och försörjningsberedskapsavgift på bränslet i enlighet med lagen om accis på flytande bränslen (1472/1994) om det är fråga om

1) motorbränsle som förs in på något annat sätt än i motorfordonets sedvanliga bränsle-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tank,

2) motorbränsle som förs in till landet i en reservtank, då kvantiteten är större än 10 liter per motorfordon, eller

3) flytande bränsle som används för uppvärmning, och bränslet förs in på något annat sätt än i en tankbil som används i yrkesmässig näringsverksamhet.

I situationer som avses i 4 mom. ska en privatperson vid sin ankomst till Finland anmäla bränslet till tullmyndigheten för beskattning.

tank,

2) motorbränsle som förs in till landet i en reservtank, då kvantiteten är större än 10 liter per motorfordon, eller

3) flytande bränsle som används för uppvärmning, och bränslet förs in på något annat sätt än i en tankbil som används i yrkesmässig näringsverksamhet.

I situationer som avses i 5 mom. ska en privatperson vid sin ankomst till Finland anmäla bränslet till *Tullen* för beskattning.

83 §

83 §

*Återbetalning och eftergift av punktskatt**Återbetalning och eftergift av punktskatt*

Om en avdragsrätt enligt denna lag eller respektive lag om punktskatt eller accis inte har kunnat göras gällande till fullt belopp inom den tid som föreskrivs för avdrag har den skattskyldige på ansökan rätt till en återbetalning som motsvarar den betalda skatt som blivit oavdragen. Ansökan om återbetalning ska göras hos *Tullen* inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket rätten till avdrag uppkom.

Denna lag träder i kraft den 20 .